

— bądź to traktować taką działalność, na mocy ust. 3 lit. b), jako „działania w zakresie bezpieczeństwa oraz nadzoru, wymagających stałej obecności w celu ochrony mienia oraz osób”?

b) czy w tym ostatnim wypadku należy uznać, że warunki określone w ust. 2, w postaci „równoważnych okresów wyrównawczego odpoczynku” lub „właściwej ochrony” przyznanej „zainteresowanym pracownikom”, mogą być spełnione przez wprowadzenie przepisu ograniczającego zatrudnienie osób, które zawarły wskazane umowy, do osiemdziesięciu dni roboczych rocznie w placówkach organizujących zajęcia wakacyjne i rekreacyjne?

(¹) Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2004 r., dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Halle (Niemcy) w dniu 30 października 2009 r. — Günter Fuß przeciwko miastu Halle (Saale)

(Sprawa C-429/09)

(2010/C 24/41)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Halle

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca Günter Fuß

Strona pozwana: miasto Halle (Saale)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy na podstawie dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (¹) (zwanej dalej: „dyrektywą 2003/88/WE”) powstają roszczenia wtórne, jeśli pracodawca (podmiot prawa publicznego zatrudniający urzędników) ustalił czas pracy, który przekracza granicę określoną w art. 6 lit. b) tej dyrektywy?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej, czy dane roszczenie powstaje wyłącznie z powodu naruszenia dyrektywy 2003/88/WE, czy też prawo wspólnotowe statuuje dalej idące wymogi w zakresie powstania tego roszczenia, jak na przykład wystąpienie do podmiotu prawa publicznego zatrudniającego urzędników z żądaniem skrócenia czasu pracy lub wina przy ustalaniu czasu pracy?

3) Gdyby roszczenie wtórne miało rzeczywiście powstać, nasuwa się pytanie, czy dotyczy ono rekompensaty w postaci czasu wolnego lub odszkodowania finansowego i jakie wymogi prawo wspólnotowe przewiduje w odniesieniu do obliczenia wysokości tej rekompensaty?

4) Czy okresy rozliczeniowe określone w art. 16 lit. b) lub art. 19 akapit drugi dyrektywy 2003/88/WE mają bezpośrednie zastosowanie w przypadku, takim jak w niniejszej sprawie, w którym prawo krajowe ustala jedynie czas pracy, który przekracza maksymalny wymiar czasu pracy określony w art. 6 lit. b) dyrektywy 2003/88/WE, nie przewidując rekompensaty? W razie stwierdzenia bezpośredniego zastosowania [tych okresów] nasuwa się pytanie, czy i jeśli tak, to w jaki sposób w danym przypadku należy dokonać przyznania rekompensaty, jeśli podmiot prawa publicznego zatrudniający urzędników nie przyzna rekompensaty do momentu upływu okresu rozliczeniowego?

5) Jak należy odpowiedzieć na pytania pierwsze do czwartego pod rządami dyrektywy Rady 93/104/WE z dnia 23 listopada 1993 r. (²)?

(¹) Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9)

(²) Dyrektywa Rady 93/104/WE z dnia 23 listopada 1993 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz. U. L 307, s. 18)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden w dniu 2 listopada 2009 r. — Euro Tyre Holding BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-430/09)

(2010/C 24/42)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Euro Tyre Holding BV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytanie prejudycjalne

W jaki sposób w świetle art. 28c część A zdanie wprowadzające i lit. a) szóstej dyrektywy (¹) w związku z art. 8 ust. 1 lit. a) i b), art. 28a ust. 1 lit. a) akapit pierwszy i art. 28b część A lit. a) ust. 1 szóstej dyrektywy, w przypadku, gdy w odniesieniu do tych samych towarów pomiędzy podatnikami, którzy działali w takim charakterze, zrealizowane zostały dwie następujące po sobie dostawy, w przypadku których chodzi o tylko jedną wewnątrzwspólnotową wysyłkę lub pojedynczy wewnątrzwspólnotowy transport, należy ustalić, której dostawie należy

przypisać wewnątrzspółnotowy transport, gdy transport towarów został zrealizowany przez osobę posiadającą zarówno cechę kupującego przy pierwszej dostawie, jak i sprzedającego przy drugiej dostawie lub na jej rachunek?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel (Belgia) w dniu 2 listopada 2009 r. — Airfield NV, Canal Digitaal BV przeciwko Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam)

(Sprawa C-431/09)

(2010/C 24/43)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Brussel

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Airfield NV, Canal Digitaal BV

Strona pozwana: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy z dyrektywą 93/83 (¹) niezgodne jest, aby operator satelitarnej telewizji cyfrowej był zobowiązany do uzyskania zezwolenia od posiadaczy praw w przypadku działania, za pomocą którego organizacja radiowa i telewizyjna przesyła swoje sygnały będące nośnikami programu albo za pośrednictwem stałego łącza, albo za pośrednictwem zakodowanego sygnału satelitarnego, na rzecz niezależnego od siebie operatora satelitarnej telewizji cyfrowej, który powierza związanej ze sobą spółce zakodowanie tych sygnałów i wysłanie do satelity, po czym sygnały te są, za zezwoleniem organizacji radiowej i telewizyjnej, jako część pakietu programów telewizyjnych i w związku z tym powiązane ze sobą, emitowane na rzecz abonentów operatora telewizji satelitarnej, którzy mogą oglądać programy jednocześnie i w niezmienionej formie za pośrednictwem udostępnionej im przez operatora telewizji satelitarnej karty dekodera bądź Smartcard?
- 2) Czy z dyrektywą 93/83 niezgodne jest, aby operator satelitarnej telewizji cyfrowej był zobowiązany do uzyskania zezwolenia od posiadaczy praw w przypadku działania, za pomocą którego organizacja radiowa i telewizyjna przesyła

swoje sygnały będące nośnikami programu, zgodnie ze wskazówkami niezależnego od siebie operatora satelitarnej telewizji cyfrowej, do satelity, po czym sygnały te są, za zezwoleniem organizacji radiowej i telewizyjnej, jako część pakietu programów telewizyjnych i w związku z tym powiązane ze sobą, emitowane na rzecz abonentów operatora telewizji satelitarnej, którzy mogą oglądać programy jednocześnie i w niezmienionej formie za pośrednictwem udostępnionej im przez operatora telewizji satelitarnej karty dekodera bądź Smartcard?

(¹) Dyrektywa Rady 93/83/EWG z dnia 27 września 1993 r. w sprawie koordynacji niektórych zasad dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową (Dz.U. L 248, s. 15).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel (Belgia) w dniu 2 listopada 2009 r. — Airfield NV przeciwko Agicoa Belgium BVBA

(Sprawa C-432/09)

(2010/C 24/44)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Brussel

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Airfield NV

Strona pozwana: Agicoa Belgium BVBA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy z dyrektywą 93/83 (¹) niezgodne jest, aby operator satelitarnej telewizji cyfrowej był zobowiązany do uzyskania zezwolenia od posiadaczy praw w przypadku działania, za pomocą którego organizacja radiowa i telewizyjna przesyła swoje sygnały będące nośnikami programu albo za pośrednictwem stałego łącza, albo za pośrednictwem zakodowanego sygnału satelitarnego, na rzecz niezależnego od siebie operatora satelitarnej telewizji cyfrowej, który powierza związanej ze sobą spółce zakodowanie tych sygnałów i wysłanie do satelity, po czym sygnały te są, za zezwoleniem organizacji radiowej i telewizyjnej, jako część pakietu programów telewizyjnych i w związku z tym powiązane ze sobą, emitowane na rzecz abonentów operatora telewizji satelitarnej, którzy mogą oglądać programy jednocześnie i w niezmienionej formie za pośrednictwem udostępnionej im przez operatora telewizji satelitarnej karty dekodera bądź Smartcard?